VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2023. gada 14. jūnijā*

Valsts atbalsts – Nolīgumi starp aviosabiedrību *Ryanair* un tās meitasuzņēmumu *Airport Marketing Services* – Mārketinga pakalpojumi – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Priekšrocība – Reālas nepieciešamības kritērijs – Pamattiesību hartas 41. un 47. pants – Tiesības piekļūt lietas materiāliem – Tiesības tikt uzklausītam

Lietā T-79/21

Ryanair DAC, Sordsa [*Swords*] (Īrija),

Airport Marketing Services Ltd, Dublina (Īrija),

ko pārstāv *E. Vahida*, *F.-C. Laprévote*, *V. Blanc*, *S. Rating*, *I.-G. Metaxas-Maranghidis* un *D. Pérez de Lamo*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn*, *J. Carpi Badía* un *C. Georgieva*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. Maceroni* un *A.-L. Meyer*, pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

apspriedes laikā šādā sastāvā: M. Ž. Kosteira [*M. J. Costeira*] (referente), M. Kančeva [*M. Kancheva*] un P. Zilgalvis, tiesneši,

sekretāre: S. Spiropula [*S. Spyropoulos*] administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā 2022. gada 20. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums [1]

[..]

I. Tiesvedības priekšvēsture

A. Aplūkotie līgumi

2 Pirmā prasītāja *Ryanair DAC*, iepriekš – *Ryanair Ltd*, ir Īrijā reģistrēta aviosabiedrība, kas veic vairāk nekā 2000 lidojumu dienā, savienojot 209 galamērķus 33 valstīs Eiropā un Ziemeļāfrikā. Otra prasītāja – *Airport Marketing Services Ltd* (turpmāk tekstā – "*AMS*") – ir *Ryanair* meitasuzņēmums, kas sniedz mārketinga stratēģijas risinājumus, un tās darbība saistīta lielākoties ar reklāmas laukumu pārdošana *Ryanair* interneta vietnē.

3 Lidosta *Montpellier Méditerranée* (turpmāk tekstā – "Monpeljē lidosta") atrodas aptuveni 7 km attālumā no Ēro departamenta galvaspilsētas Monpeljē centra Francijas Oksitānijas reģionā. Šī lidosta ir atvērta valsts un starptautiskai komerciālai satiksmei.

4 No 1964. līdz 2009. gadam Monpeljē lidostas pārvaldību nodrošināja Monpeljē Tirdzniecības un rūpniecības kamera, kas vēlāk tika iekļauta Ēro Tirdzniecības un rūpniecības kamerā (turpmāk tekstā – "MTRK"). 2009. gada 23. jūnijā tā tika nodota akciju sabiedrībai *Aéroport Montpellier Méditerranée* (turpmāk tekstā – "*AMM*"), kuras kapitāls 60 % apmērā pieder Francijas valstij, 25 % apmērā – MTRK, 7 % apmērā – Ēro departamenta padomei, 6,5 % apmērā – Oksitānijas reģionam, 1 % apmērā – *Pays de l'Or* aglomerācijas pašvaldībai un 0,5 % apmērā – *Montpellier Méditerranée Métropole*.

[..]

6 Tūrisma un ekonomikas plūsmu veicināšanas apvienība (turpmāk tekstā – "*APFTE*") ir apvienība, kas izveidota 2010. gada jūnijā pēc MTRK iniciatīvas sadarbībā ar vairākām pašvaldībām, proti, Langdokas-Rusijonas (tagad – Oksitānijas reģions) reģionālo padomi, Ēro departamentu, Monpeljē aglomerācijas pašvaldību (tagad – *Montpellier Méditerranée Métropole*), *Pays de l'Or* pašvaldību apvienību (tagad – *Pays de l'Or* aglomerācijas pašvaldība), Monpeljē pilsētu (turpmāk tekstā – "*APFTE* publisko tiesību locekļi"), kā arī ar vairāku vietējo uzņēmumu dalību.

7 Saskaņā ar tās statūtiem *APFTE* mērķis ir "tūrisma, tostarp darījumu tūrisma, veicināšana un attīstīšana veicināšanas tirgus teritorijā, reklāmas iegāde internetā un tirgvedības pakalpojumi vai jebkurš cits ar reklāmu saistīts atbalsts, piemēram, dalība gadatirgos un izstādēs, lai piesaistītu starptautiskos klientus".

8 Laikposmā no 2010. līdz 2018. gadam *APFTE* ar prasītājām noslēdza trīs mārketinga pakalpojumu līgumu blokus (turpmāk tekstā – "aplūkotie līgumi").

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

[..]

B. Administratīvais process

13 Eiropas Komisija 2017. gada 23. martā saņēma aviosabiedrības *Air France* sūdzību, kurā tā apgalvoja, ka *APFTE* laikposmā no 2010. līdz 2015. gadam esot piešķīrusi nelikumīgu valsts atbalstu *Ryanair* mārketinga pakalpojumu līgumu veidā, lai atbalstītu tās gaisa pārvadājumu darbību uz Monpeljē lidostu un no tās.

[..]

C. Apstrīdētais lēmums

18 Formālās izmeklēšanas procedūras beigās Komisija 2019. gada 2. augustā pieņēma Lēmumu C(2019) 5729 final par valsts atbalstu SA.47867 2018/C (ex 2017/FC), ko Francija piešķīrusi *Ryanair* un *AMS* (turpmāk tekstā – "sākotnējais lēmums"). 2020. gada 13. oktobrī Komisija sākotnējo lēmumu laboja ar Lēmumu C(2020) 6938 final (turpmāk tekstā – "labojums"). 2020. gada 19. novembrī apstrīdētais lēmums, kas atbilst labotajam sākotnējam lēmumam, tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[..]

21 Treškārt, Komisija ekonomiskās priekšrocības vērtējumā norādīja, ka saiknes starp *AMM* noslēgtajiem lidostas pakalpojumu līgumiem, kuru mērķis bija noteikt komerciālo lidojumu, kurus *Ryanair* veic uz un no Monpeljē lidostas, finanšu un darbības nosacījumus, un aplūkotajiem *APFTE* noslēgtajiem līgumiem nebija pietiekamas, lai pamatotu kopīgu analīzi, un tā nolēma veikt atsevišķu aplūkoto līgumu pārbaudi. Tā uzskatīja, ka, noslēdzot minētos līgumus, *APFTE* īstenoja reģionālās politikas mērķi, rīkojās vienīgi kā publiskās varas iestāde un neplānoja gūt finansiālu labumu kā privātais komersants tirgus ekonomikas apstākļos, un ka mārketinga pakalpojumu iegāde neatbilda reālajai nepieciešamībai, bet gan drīzāk bija vērsta uz to, lai subsidētu *Ryanair* lidojumus no un uz Monpeljē lidostu, līdz ar to privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs nebija piemērojams. Tā piebilda, ka, pat ja šis kritērijs būtu piemērojams, tas netiktu izpildīts, jo saskaņā ar aplūkotajiem līgumiem samaksātās cenas neatbilstot tirgus cenai. Ņemot vērā šos apstākļus, tā secināja, ka aplūkotie līgumi *Ryanair* piešķir ekonomisku priekšrocību.

[..]

24 Komisija secināja, ka aplūkotie līgumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

[..]

II. Lietas dalībnieku prasījumi

28 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Komisijas, ko atbalsta Padome, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

A. Par lietas būtību

[..]

1. Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību kļūdu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatojuma neesamību, ciktāl Komisija esot secinājusi, ka privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs nav piemērojams

[..]

a) Par ceturto daļu saistībā ar pretrunu apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija piemērošanu

136 Prasītājas pārmet Komisijai, pirmkārt, ka tā ir uzskatījusi, ka privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs nav piemērojams, un, otrkārt, ka tā to ir piemērojusi, cenšoties noteikt, vai *APFTE* bija "reāla nepieciešamība" iegādāties mārketinga pakalpojumus no prasītājām un vai samaksātā cena atbilda tirgus cenai. Tās norāda, ka no judikatūras un Komisijas paziņojuma par [LESD] 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV 2016, C 262, 1. lpp.) izriet, ka "reālas nepieciešamības" kritērijs ir privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija variants, kas ir jāpiemēro tikai ārkārtas apstākļos, un ka darījuma cenas salīdzinājums ar tirgus cenu ir tipisks privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija elements. Līdz ar to prasītājas uzskata, ka pastāv atšķirības apstrīdētā lēmuma pamatojumā.

137 Komisija apstrīd šos argumentus. Tā norāda, ka "reālas nepieciešamības" kritērijs nav privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija variants un ka paziņojuma par valsts atbalstu jēdzienu daļā, kas attiecas uz minēto kritēriju, esot norādīts, ka "var būt tādi ārkārtas apstākļi, kuru dēļ publiskās iestādes preču vai pakalpojumu pirkums var nebūt uzskatāms par atbilstīgu tirgus nosacījumiem, pat ja ir piemērotas tirgus cenas"; šo pieeju esot apstiprinājusi Vispārējā tiesa.

138 Turklāt Komisija apgalvo, ka apstrīdētais lēmums neesot ne nekonsekvents, ne neskaidrs. Minētā lēmuma 180. apsvērumā esot precizēts, ka mārketinga pakalpojumu iegādes iedaba neatbilstot "reālai nepieciešamībai", tomēr tās mērķis esot subsidēt *Ryanair* lidojumus no Monpeljē lidostas un uz to. Turpinājumā esot norādīts, ka, pat pieņemot, ka privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs būtu piemērojams, tas tomēr neesot izpildīts, ciktāl mārketinga pakalpojumu cena neatbilstot tirgus cenai. Komisija uzskata, ka analīzes otrā daļa nav pretrunā pirmajai daļai, bet gan to vienkārši papildina, pakārtoti izvērtējot argumentus, kurus prasītājas un citas ieinteresētās personas izvirzījušas formālās izmeklēšanas procedūras laikā.

139 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, kā izriet no šī sprieduma 69. punkta, ka par valsts atbalstu tiek uzskatīta tāda iejaukšanās, kas, lai kādā formā tā nebūtu, var tieši vai netieši būt labvēlīga uzņēmumiem vai kas ir uzskatāma par ekonomisku priekšrocību, kuru tās saņēmējs uzņēmums nebūtu guvis parastos tirgus apstākļos.

140 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 71. punkta, šādas priekšrocības piešķiršanas nosacījumu vērtējums principā tiek veikts, piemērojot privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritēriju.

141 Lai noteiktu, vai šis kritērijs ir piemērojams, par atskaites punktu ir jābūt dalībvalsts darbības saimnieciskajam raksturam, nevis, subjektīvi runājot, veidam, kādā šī valsts vēlējās rīkoties, vai alternatīvajām darbībām, kuras šī valsts apsvēra pirms attiecīgā pasākuma veikšanas (spriedums, 2017. gada 20. septembris, Komisija/*Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 27. punkts).

142 LESD 107. panta 1. punktā netiek nošķirti valsts pasākumu iemesli vai mērķi (spriedumi, 1974. gada 2. jūlijs, Itālija/Komisija, 173/73, EU:C:1974:71, 27. punkts, un 2003. gada 13. februāris, Spānija/Komisija, C-409/00, EU:C:2003:92, 46. punkts). Tādējādi valsts pasākumu atzīšanu par valsts atbalstu nekādi neietekmē tas, kādi ir to mērķi un pamatojums (spriedumi, 2011. gada 8. decembris, *France Télécom*/Komisija, C-81/10 P, EU:C:2011:811, 17. punkts, un 2022. gada 25. janvāris, Komisija/*European Food* u.c., C-638/19 P, EU:C:2022:50, 122. punkts).

143 Ja ir piemērojams privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs, jāizvērtē, vai to pašu pasākumu parastos tirgus apstākļos būtu veicis privāts komersants situācijā, kura būtu vistuvākā valsts situācijai. Konkrētajā gadījumā piemērojamais kritērijs ir jānosaka tostarp atkarībā no attiecīgās dalībvalsts iecerētā darījuma rakstura (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 6. marts, Komisija/*FIH Holding* un *FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 52. un 55. punkts).

144 Šajā nolūkā Komisijai ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus elementus, kuri ir būtiski konkrētajā lietā un kuri tai ļauj noteikt, vai uzņēmums, kas saņem labumu, acīmredzami nebūtu saņēmis salīdzināmus nosacījumus no privātā komersanta (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 11. decembris, *BTB Holding Investments* un *Duferco Participations Holding*/Komisija, T-100/17, nav publicēts, EU:T:2018:900, 264. punkts un tajā minētā judikatūra).

145 Šajā analīzē ir jāņem vērā tikai tā peļņa un obligācijas, kas ir saistītas ar dalībvalsts kā privātā komersanta situāciju, izslēdzot tās, kuras ir saistītas ar tās publiskās varas īstenošanas funkcijām (skat. spriedumu, 2018. gada 6. marts, Komisija/*FIH Holding* un *FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

146 Otrkārt, jānorāda, ka valsts pasākumu kāda uzņēmuma interesēs nevar *a priori* izslēgt no LESD 107. pantā norādītā "valsts atbalsta" jēdziena tikai tāpēc, ka puses apņemas sniegt savstarpējus pakalpojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 28. janvāris, *BAI*/Komisija, T-14/96, EU:T:1999:12, 71. punkts).

147 Ar pašu faktu, ka valsts iegādājas preces un pakalpojumus, kuri, kā apgalvots, iepriekš esot piedāvāti atbilstoši tirgus nosacījumiem, nepietiek, lai šis darījums būtu uzskatāms par parastu komercdarījumu, kas ir veikts tādos apstākļos, kuriem būtu piekritis privāts komersants. Noteiktos apstākļos ir objektīvi jāpierāda, ka valstij bija reāla nepieciešamība iegādāties minētās preces un pakalpojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 28. janvāris, *BAI*/Komisija, T-14/96, EU:T:1999:12, 74.–79. punkts).

148 Komisija savu reālas nepieciešamības interpretāciju precizēja paziņojumā par valsts atbalsta jēdzienu. Minētā paziņojuma 82. apakšpunktā, kas iekļauts 4.2. punktā "Tirgus ekonomikas dalībnieka kritērijs", tostarp ir norādīts, ka, novērtējot, vai konkrēti darījumi atbilst tirgus nosacījumiem, ir jāņem vērā visi konkrētā gadījuma apstākļi. Piemēram, var būt tādi ārkārtas apstākļi, kuru dēļ publiskās iestādes preču vai pakalpojumu pirkums var nebūt uzskatāms par atbilstīgu tirgus nosacījumiem, pat ja ir piemērotas tirgus cenas.

149 Šis paziņojums, lai gan tas nevar būt saistošs Vispārējai tiesai, tomēr var būt lietderīgs iedvesmas avots (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, Čehijas Republika/Komisija, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 53. punkts).

150 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 7.1.3.3. punktā "Tirgus ekonomikas [privātā] dalībnieka principa piemērošana", pirmkārt, Komisija būtībā norādīja, ka *APFTE*, noslēdzot aplūkotos līgumus, tiecās sasniegt reģionālās politikas mērķi, rīkojoties vienīgi kā publiskās varas iestāde, un neplānoja gūt finansiālu labumu kā privātais komersants tirgus ekonomikas apstākļos ārpus reģiona tūrisma attīstības loģikas. Tā piebilda, ka *APFTE* veiktā mārketinga pakalpojumu iegāde neatbilda reālai nepieciešamībai, bet patiesībā tās mērķis bija subsidēt *Ryanair* lidojumus no Monpeljē lidostas un uz to. Tādējādi tā uzskatīja, ka privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs nav piemērojams. Otrkārt, Komisija precizēja, ka, pat pieņemot, ka minētais kritērijs ir piemērojams, cenas, kas samaksātas par mārketinga pakalpojumu iegādi, neatbilda tirgus cenai, līdz ar to šis kritērijs netiktu izpildīts.

151 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Komisija ir uzskatījusi, ka privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs šajā lietā nav piemērojams divu iemeslu dēļ, kas būtībā ir saistīti, pirmkārt, ar to, ka *APFTE* rīkojās kā publiskās varas iestāde, un, otrkārt, ar to, ka *APFTE* veiktā mārketinga pakalpojumu iegāde no prasītājām neatbilda reālai nepieciešamībai.

152 Kā būtībā apgalvo prasītājas, neviens no Komisijas norādītajiem pamatiem nevarēja izslēgt privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos principa piemērojamību.

153 Pirmkārt, attiecībā uz pirmo pamatu, proti, pamatu saistībā ar to, ka *APFTE* rīkojās kā publiskās varas iestāde, ir jānorāda, kā tas būtībā izriet no šī sprieduma 142. un 145. punkta, ka, lai gan privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs ir jāizvērtē, abstrahējoties no valsts politikas mērķiem, šādu mērķu sasniegšana neizslēdz šī kritērija piemērojamību.

154 Otrkārt, attiecībā uz otro pamatu, proti, pamatu saistībā ar tādu mārketinga pakalpojumu iegādi no prasītājām, kuri neatbilda *APFTE* reālai nepieciešamībai, ir jānorāda, kā tas būtībā izriet no šī sprieduma 146.–149. punkta, ka valsts reālās nepieciešamības iegādāties preces un pakalpojumus pārbaude pēc definīcijas nozīmē, ka ir jāanalizē, vai privāts komersants, kas atrodas situācijā, kura ir vistuvākā valsts situācijai, būtu rīkojies tāpat parastos tirgus apstākļos. Šāds vērtējums, kā izriet no šī sprieduma 143. punkta, ir saistīts ar privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija piemērošanu. Līdz ar to arī šis Komisijas izmantotais pamats neļauj izslēgt privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērija piemērošanu.

155 Tādējādi ir jāuzskata, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka šajā gadījumā nebija piemērojams privātā komersanta tirgus ekonomikas apstākļos kritērijs.

156 Tomēr apstrīdētā lēmuma 7.1.3.4. punkta "*APFTE Ryanair*/*AMS* radīto priekšrocību noteikšana" pirmajā daļā Komisija tieši izvērtēja, vai mārketinga pakalpojumu iegāde no prasītājām atbilda *APFTE* reālajai nepieciešamībai.

157 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, šī Komisijas analīze nevar padarīt apstrīdēto lēmumu par pretrunīgu, ietekmējot tā spēkā esamību. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pretruna lēmuma pamatojumā ir pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, kas var ietekmēt konkrētā akta spēkā esamību, ja tiek pierādīts, ka šīs pretrunas dēļ tiesību akta adresāts nav varējis uzzināt visu vai daļu no patiesā lēmuma pamatojuma un ka tāpēc visa akta rezolutīvā daļa vai daļa no tās nav juridiski pamatota (spriedumi, 1995. gada 24. janvāris, *Tremblay* u.c./Komisija, T-5/93, EU:T:1995:12, 42. punkts, un 2000. gada 30. marts, *Kish Glass*/Komisija, T-65/96, EU:T:2000:93, 85. punkts).

158 Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma 182.–305. apsvēruma skaidri izriet, ka Komisija ir pierādījusi ekonomiskas priekšrocības esamību *APFTE* reālas nepieciešamības noslēgt aplūkotos līgumus neesamības dēļ. Prasītājas varēja noskaidrot apstrīdētā lēmuma patiesos iemeslus un apstrīdēt Komisijas vērtējumu pamatotību šajā ziņā, turklāt tās to arī darīja prasības pieteikuma 141.–239. punktā un replikas raksta 58.–84. punktā. Tādējādi apstrīdētais lēmums būtu jāatceļ tikai tad, ja izrādītos, ka šis pamatojums nevar pamatot tā rezolutīvo daļu, bet tas tiks pārbaudīts ceturtā pamata ietvaros.

159 Ciktāl prasītājas atsaucas uz pretrunu apstrīdētajā lēmumā saistībā ar jautājumu par to, vai cena, kas samaksāta saskaņā ar aplūkotajiem līgumiem, atbilda tirgus cenai, pietiek konstatēt, ka apstrīdētā lēmuma 184., 306. un 307. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka ar to, ka *APFTE* nebija reālas nepieciešamības noslēgt aplūkotos līgumus, pietiek, lai pierādītu ekonomiskas priekšrocības esamību, un ka tā pakārtoti pārbaudīja, vai *APFTE* samaksātā cena atbilda tirgus cenai, ciktāl *Ryanair* bija izvirzījusi šādu argumentu savos apsvērumos formālās izmeklēšanas procedūras laikā.

160 Līdz ar to, neskarot analīzi, kas tiks veikta saistībā ar ceturtā pamata pirmajām trim daļām, ceturtā daļa un līdz ar to otrais pamats kopumā ir jānoraida kā nepamatoti.

[..]

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

351 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

352 Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz pati, piemērojot Reglamenta 138. panta 1. punktu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Ryanair DAC* un *Airport Marketing Services Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

3) Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Costeira Kancheva Zilgalvis

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 14. jūnijā.

[Paraksti]